

ເອລີຍາ - ເລກຫົກ

ສືບການທົດສອບ

Jeff Pippenger

2023-10-05

ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງສັນຍາລັກຂອງເອລີຍາ ແລະ ບັນດາກຳລັງນຳໃຊ້ປະຫວັດສາດຂອງພູເຂົາຄາເມນ ແລະ ພູເຂົາຊີນາຍ

ເພື່ອສະແດງຂະບວນການທົດສອບທີ່ດຳເນີນໄປຢ່າງເປັນລຳດັບສຳລັບເຂົາຂອງຜ່າຍໂປຣເຕສແຕນ ແລະ ການພັດທະນາທາງການເມືອງຢ່າງເປັນລຳດັບສຳລັບເຂົາຂອງຜ່າຍຣີພັບລິກັນ ຊຶ່ງດຳເນີນຄຸງຄູ່ກັນກັບເຂົາຂອງຜ່າຍໂປຣເຕສແຕນ.

ບົດຄວາມສຸດທ້າຍໄດ້ພິຈາລະນາເຫດການການກະບົດໃນ Numbers ບົດ 13 ແລະ 14

ຊຶ່ງຊີ້ບອກເຖິງການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ແລະ ເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຫຼັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຂ້າມທະເລແດງແລ້ວ.

ປະຫວັດສາດນັ້ນສອດຄ່ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດ Millerite, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນກໍສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຂະບວນການສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພາລະກົດຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມໃນ Revelation 14 ໄດ້ຖືກບັນລຸໂດຍຂະບວນການໜຶ່ງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ອີກຂະບວນການໜຶ່ງໃນຕອນສຸດທ້າຍ.

“ທູດສະຫວັນຜູ້ເຮື່ອມເຂົ້າໃນການປະກາດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ

ຈະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າລາສີຂອງລາວ.

ພຣະຄຳນີ້ໄດ້ພະຍາກອນເຖິງພາລະກົດໜຶ່ງທີ່ມີຂອບເຂດຄອບຄຸມທົ່ວໂລກ ແລະ ມີວິດອຳນາດອັນຜິດວິໄສ.

ການເຄື່ອນໄຫວເຮືອງການສະເດັດມາໃນປີ 1840–44

ເປັນການສຳແດງອັນຮຸ່ງໂລດຂອງລັດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ;

ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສິບໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງສະຖານີມີຊັ້ນທຸກແຫ່ງໃນໂລກ,

ແລະ ໃນບາງປະເທດໄດ້ມີຄວາມສົນໃຈທາງສາສະໜາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ຊຶ່ງເຄີຍຖືກເຫັນໃນແຜ່ນດິນໃດໆນັບຕັ້ງແຕ່ການປະຕິຮູບໃນສະຕະວັດທີສິບຫົກ;

ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກເກີນຜ່ານໂດຍການເຄື່ອນໄຫວອັນຊົງພະລັງ

ພາຍໃຕ້ຄຳເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.” The Great Controversy, 611.

ລະຫວ່າງປະຫວັດຂອງຂະບວນການໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຂະບວນການໃນບັນຍາຍ

ພວກເຮົາພົບປະຫວັດຂອງຄຣິສຕະຈັກເລີດຕິກຍ.

ທູດສະຫວັນອົງທີສິບໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໄສວຍພຣະສິຣິຂອງຕົນ

ຖືກລະບຸຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າເປັນຂະບວນການ ບໍ່ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກ.

“ກ່ຽວກັບບາບໂລນ ໃນເວລາທີ່ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນໃນຄຳພະຍາກອນນີ້ ມີການປະກາດວ່າ:

‘ບາບຂອງນາງໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງນາງແລ້ວ.’

ພຣະນິມິດ 18:5. ນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມາດຕະການແຫ່ງຄວາມຜິດຂອງນາງເຕັມແລ້ວ ແລະ

ຄວາມພິນາດກຳລັງຈະຕົກມາເທິງນາງ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງມີປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນບາບໂລນ; ແລະ

ກ່ອນການເຮັດສະດຸແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ຄົນສັດຊື່ເຫຼົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກເອີ້ນອອກມາ

ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະ ‘ບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.’ ເພາະສະນັ້ນ

ຈົ່ງມີຂະບວນການທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ

ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໄສວຍດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ ແລະ ຮ້ອງດັງດ້ວຍສຽງແຮງກ້າ

ໂດຍປະກາດບາບຂອງບາບໂລນ. ໃນຄວາມເກືອບພັນກັບຂ່າວສານຂອງທ່ານນັ້ນ ມີສິ່ງເອີ້ນດັ່ງຂຶ້ນວ່າ: 'ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ.' ການປະກາດເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອຮ່ວມກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ ກໍເປັນຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍທີ່ຈະຕ້ອງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາວໂລກ." The Great Controversy, 604.

ຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດລະບຸ "ວັນສຸດທ້າຍ" ໄດ້ຢ່າງຈຳເພາະຍິ່ງກວ່າທີ່ພວກເຂົາລະບຸວັນເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກປະກາດ. ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງຂອງບາກົດການນີ້, ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ ໄດ້ຖືກ ແລະ ກຳລັງຖືກເປັນແບບໂດຍທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບ. ເມື່ອມັນລົງມາ, ທັງສອງກໍເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າຂອງມັນ. ຊື່ເຕີໄວທ໌ ໄດ້ລະບຸທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄວ້ໃນປຶ້ມ Early Writings.

"ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງມອບໝາຍໃຫ້ທູດສະຫວັນຜູ້ມີອຳນາດອົງໜຶ່ງລົງມາ ແລະເຕືອນບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບການປາກົດພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ. ເມື່ອທູດສະຫວັນນັ້ນອອກຈາກພຣະພັກຂອງພຣະເຢຊູໃນສະຫວັນ, ແສງສະຫວ່າງອັນສຸດປະເສີດ ແລະເຕັມດ້ວຍລັດສະໝີໄດ້ນຳໜ້າທ່ານໄປ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການບອກວ່າ ພັນທະກົດຂອງທ່ານຄືເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສ່ອງແຈ້ງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ ແລະເຕືອນມະນຸດເຖິງພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຈະມາ." Early Writings, 245.

ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນໃນພຣະນິມົດ ບົດ 18 ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ການນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ກ່ອນໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840. ໃນອີຊາຍາ ບົດ 6, ອີຊາຍາໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນພຣະວິຫານໃນສະຫວັນ ແລະພຣະສົວຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຂໍ້ 3 ຂອງບົດ 6 ໄດ້ລະບຸວ່າ ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະສົວຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດ ບົດ 18 ລົງມາ.

ແລະຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ. ພຣະນິມົດ 18:1

ຂໍ້ທຶນສາມຂອງອີສະຍາ ບົດທີ 6 ໄດ້ລະບຸປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ.

ແລະຄົນໜຶ່ງຮ້ອງເຖິງອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະກ່າວວ່າ, ບໍ່ລືສຸດ, ບໍ່ລືສຸດ, ບໍ່ລືສຸດ ຄືອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ: ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະສົວຂອງພຣະອົງ. ເອຊາຍາ 6:3.

ຊື່ເຕີໄວທ໌

ໄດ້ນຳນິມົດເລື່ອງພຣະວິຫານຂອງອີຊາຍາມາເຊື່ອມເຂົ້າກັບຂະບວນການໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ.

ເຫຼົ່າເຊຣາຟິມທີ່ຢູ່ເບື້ອງໜ້າພະບັນລັງນັ້ນເຕັມປ່ຽມດ້ວຍຄວາມຄາລະວະຢ່າງລັກຊັງໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຜົ່າ ງເບິ່ງພະສົວລັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫັນມາເບິ່ງຕົນເອງດ້ວຍຄວາມພິຈາລະນາໃນຕົນເອງ ຫຼືດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນໃນຕົນເອງຫຼືໃນກັນແລະກັນ ແມ່ນແຕ່ຊົດຂະນະດຽວ. ການສັນລະເສີນແລະສະຫງ່າສະໝຸດຂອງພວກເຂົາມີແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງແລະຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ ແລະຊາຍພຣະອົງອັນຊົງພຣະສົວນັ້ນເຕັມພຣະວິຫານ. ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນອະນາຄົດ ເມື່ອໂລກທັງປວງຈະເຕັມດ້ວຍພຣະສົວຂອງພຣະອົງ ບົດເພງແຫ່ງໄຊຊະນະແຫ່ງການສັນລະເສີນກໍກຳລັງວານສະທ້ອນຈາກອົງໜຶ່ງໄປຫາອີກອົງໜຶ່ງເປັນທ່ານອາວະໂຍທາ, 'ບໍ່ລືສຸດ, ບໍ່ລືສຸດ, ບໍ່ລືສຸດ, ຄືອີງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ.' ພວກເຂົາພິຈາລະນາສົມບູນໃນການຖວາຍພຣະສົວແດ່ພຣະເຈົ້າ; ແລະໃນການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງ ພາຍໃຕ້ຮອຍຍືມແຫ່ງການຊົງເຫັນຊອບຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາບໍ່ປາຖະໜາສົ່ງໃດໜຶ່ງໄປກວ່ານັ້ນອີກ. ໃນການສະທ້ອນພາບລັກຂອງພຣະອົງ, ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະໃນການນະມັດສະການພຣະອົງ,

ຄວາມບາຖະໜາສູງສຸດຂອງພວກເຂົາກໍບັນລຸຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

“ນິມິດທິປະທານແກ່ເອຊາຢາ ເປັນຕົວແທນສະພາບຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.” Review and Herald, December 22, 1896.

ໂຢຮັນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບ ແລະຍັງໃນບົດທີສິບແປດ, ພ້ອມທັງເອຊາຢາໃນບົດທີຫົກ ແລະລວມທັງຄຳອະທິບາຍຂອງ ຊິດເຕີໄວທ໌, ໄດ້ວາງພາບປະກອບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນຈຸດດຽວກັນຂອງປະຫວັດສາດ ຄື ເວລາທີ່ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດໄດ້ສະຫວ່າງດ້ວຍພຣະສົຣິຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂລກທັງໝົດໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ປະຫວັດສາດອັນກ້າວໜ້າຂອງຂະບວນການມົນເລືອາຍ ຊຶ່ງໄດ້ສູ້ສຸດລົງໃນປີ 1863 ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າແກ່ປະຫວັດສາດເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ ລົງມາພ້ອມກັບປະຫວັດສາດທີ່ສຳພັນກັບທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດລົງມາໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບ. ເມື່ອໄດ້ວາງຂໍ້ຕົກຕົນເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະກັບໄປຫາຂະບວນການທີ່ສອບທຸກຖືກເປັນຕົວແທນໃນພຣະທຳຈົດເລກ ບົດທີສິບສີ່. ຫຼັງຈາກໂມເຊໄດ້ອ້ອນວອນແທນພວກກະບົດຜູ້ທີ່ບາຖະໜາຈະກັບໄປອີຍິບ ແລະຂວ້າງຫົນໃສ່ໂຍຊວຍ ກັບ ຄາເລັບ, ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮັບການອ້ອນວອນຂອງໂມເຊ.

ແລະພຣະຢ໌ໄຫວຕັດວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍົກໂທດຕາມຄຳຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນຈະຕັ້ມໄປດ້ວຍພຣະສົຣິຂອງພຣະຢ໌ໄຫວ. ເພາະບັນດາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຫັນພຣະສົຣິຂອງເຮົາ ແລະການອັດສະຈັນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກະທຳໃນອີຍິບແລະໃນຖິນກັນດານ, ແລະໄດ້ທົດລອງເຮົາບັດນີ້ສິບເທື່ອ ແລະບໍ່ໄດ້ຊື້ຟ້າສຽງຂອງເຮົາ; ແນ່ນອນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຫັນແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສຳບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທີ່ໄດ້ຍົວະໂທດເຮົາຈະໄດ້ຫັນແຜ່ນດິນນັ້ນ: ແຕ່ຄາເລັບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ, ເພາະວ່າເຂົາມີຈິດໃຈອົກຢ່າງໜຶ່ງຢູ່ກັບເຮົາ ແລະໄດ້ຕິດຕາມເຮົາຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເຮົາຈະນຳເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປນັ້ນ; ແລະເຊື່ອສາຍຂອງເຂົາຈະຄອບຄອງແຜ່ນດິນນັ້ນ.” ຈຳນວນ 14:20–24.

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະທຳຈຳນວນ ບົດທີ 14 ນີ້ ແມ່ນການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບອິສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງເຂົາກໍໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເຂົາປະສົບຄວາມຕາຍໃນຖິນກັນດານຕະຫຼອດສິ້ນປີຕໍ່ມາ. ປະຫວັດສາດນີ້ກ່ຽວພັນໂດຍກົງກັບພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ເພາະວ່າໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດວ່າ “ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງສິ້ນໃດ” “ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະຕັ້ມໄປດ້ວຍພຣະສົຣິຂອງພຣະຢາເວ.” ນີ້ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ໜັກແໜ້ນຢ່າງຍິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງວາງໄວ້ໃນບັນທຶກທາງປະຫວັດສາດນີ້, ແລະໂດຍການກະທຳນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເນັ້ນວ່າ ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະທຳຈຳນວນ ບົດທີ 13 ແລະ 14 ໄດ້ຊີ້ໄປຂ້າງໜ້າເຖິງການເຄື່ອນໄຫວອັນຊົງລົດຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 18. ເນື່ອງຈາກພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ແມ່ນຈຸດສູນສຸດຂອງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກສະແດງໄວ້ເຊັ່ນກັນໃນຕອນພຣະຄຳພິທີພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ໃນພຣະທຳຈຳນວນ.

ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ເມື່ອຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສອງໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນ ຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ທີ່ເຄີຍຖືກເລືອກໃນອະດີດໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍຂ່າວສານຂອງເອລີຢາ ຊຶ່ງພົງໄດ້ຮັບການພິສູດວ່າຖືກຕ້ອງ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ໃນເວລາແຫ່ງການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ,
ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທິຄອຍຖືກເລືອກໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາຄົນທົນຊີວິດ
ໃນຖານະເປັນຂ່າວສານຂອງເອເລັຍາທິຫາກໄດ້ຮັບການພິສູດວ່າຖືກຕ້ອງ.

ຂ່າວສານເອເລັຍາໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລີ່ມໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງເວລາຄຳພະຍາ
ກອນ. ຂ່າວສານເອເລັຍາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງການຊຳຄັນຂອງປະຫວັດສາດ. ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ໄດ້ຊຳຄັນປະຫວັດສາດຂອງວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ເພາະວ່າທັງສອງວັນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການສຳເລັດຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອິດສະລາມ,
ແລະທັງສອງຍັງໝາຍເຖິງການສະເດັດລົງມາຂອງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຊົດສະເດັດໄວທ ກ່າວວ່າ

“ບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ອື່ນໃດນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ.” ເຖິງແມ່ນວ່າຊົດສະເດັດໄວທ

ບໍ່ຄືກ່າວວ່າທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 18 “ບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ອື່ນໃດນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ”

ເຊັ່ນທີ່ນາງໄດ້ກ່າວເຖິງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 10, ແຕ່ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 18

ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໃສ່ອະທິບາຍສະຫງ່າລາສີຂອງ “ພຣະອົງ,” ແລະພຣະຄຳພີກໄດ້ຊີ້ແຈງຢ່າງຊັດເຈນວ່າ
ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດນັ້ນແຫຼະທິເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງ.

ເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ໄດ້ນຳມາເຊິ່ງການທົດສອບຂອງພວກໂປຣແຕສຕັງໃນເບື້ອງຕົ້ນ

ຄືຂະບວນການມົນເລີ່ມໄຮັດ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອເລັຍາ.

ເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ນຳມາເຊິ່ງການທົດສອບຂອງຄວາມເຊື່ອ Seventh-day Adventism

ໃນວາລະສຸດທ້າຍ ຄືຂະບວນການເອເລັຍາ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ.

ສັນຍາລັກຂອງເອເລັຍາມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢ່າງ, ແລະເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງມົນເລີ່ມ
ແລະຂະບວນການມົນເລີ່ມໄຮັດ, ທ່ານກໍຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນອີກດ້ວຍ.

“ໂມເຊຢູ່ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນພຣະສະພາບ

ເປັນພະຍານເຖິງໄຊຊະນະຂອງພຣະຄຣິດເໝືອນບາບແລະຄວາມຕາຍ.

ທ່ານເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຈະອອກມາຈາກຫລຸມຜູ້ສົບໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຊອບທຳ. ເອເລັຍາ,

ຜູ້ຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນໂດຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຕາຍ,

ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຈະຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນເວລາການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ,

ແລະຜູ້ທີ່ຈະຖືກ ‘ປ່ຽນແປງໃນຊີວິດຂະນະດຽວ, ໃນພຶບຕາດຽວ, ເມື່ອແກສຸດທ້າຍດັ່ງຂຶ້ນ,’ ເມື່ອ

‘ສະພາບທິຕາຍໄດ້ນຳຈະຕ້ອງສວມສະພາບທິບິຕາຍ,’ ແລະ ‘ສະພາບທິເນົາເປືອຍໄດ້ນຳ

ຈະຕ້ອງສວມສະພາບທິບິເນົາເປືອຍ.’ 1 Corinthians 15:51-53.

ພຣະເຢຊູຊົງສວມໄວ້ດ້ວຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຈະປາກົດເມື່ອພຣະອົງຈະສະເດັດມາ

‘ເປັນຄັ້ງທີສອງ ໂດຍບໍ່ກ່ຽວກັບບາບ ເພື່ອຄວາມລອດ.’ ເພາະພຣະອົງຈະສະເດັດມາ

‘ໃນລັດສະໝີຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ ພ້ອມກັບພວກທູດສະຫວັນອັນບໍລິສຸດ.’ Hebrews 9:28; Mark

8:38. ບັດນີ້ພຣະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກສາວົກ ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ. ຢູ່ເທິງພູນັ້ນ

ອານາຈັກແຫ່ງລັດສະໝີໃນອະນາຄົດໄດ້ຖືກສະແດງໃນຮູບຫຍໍ້,—ພຣະຄຣິດຄືກະສັດ,

ໂມເຊເປັນຕົວແທນຂອງວິສຸດຊົນທິພົນຄືນມາ, ແລະເອເລັຍາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍ.” The

Desire of Ages, 412.

ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າມຜ່ານນັ້ນ ແມ່ນຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນສັດສ່ວນສົບຕໍ່ສອງ.

ມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍຖືກເອີ້ນ ແຕ່ມີພຽງບ່ອນຫຼາຍຄົນທີ່ຖືກເລືອກ. ຄວາມລົ້ມເຫຼວໃນການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ

ມີພື້ນຖານຢູ່ທີ່ວ່າ ລາຍງານອັນຊົ່ວຄ້າຍ ຫຼືລາຍງານອັນດຶກກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ

ຫຼືຍອມຮັບ. ດັ່ງນັ້ນ ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກສະແດງເປັນພາບຢູ່ນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄຊຊະນະ ຫຼືຄວາມພ່າຍແພ້

ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການທົດສອບທົດຳເນີນໄປເປັນລຳດັບນັ້ນ
ຕັ້ງຢູ່ເທິງການເລືອກລະຫວ່າງສອງແນວທາງວິທີການ ທີ່ຕົວລາຍຂໍ້ມູນຊຸດດຽວກັນ.

ຜູ້ສອດແນມທັງສົບສອງຄົນໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ, ແຕ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນຂໍ້ຄົດເຫັນອອກມາສອງຢ່າງທີ່ແຕກ
ຕ່າງກັນກ່ຽວກັບວ່າແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາເປັນຕົວແທນຂອງສິ່ງໃດ.

ລາຍງານໜຶ່ງຖືກຂັບດັນໂດຍຄວາມຍຳນັກວິແບບມະນຸດ, ສ່ວນອີກລາຍງານໜຶ່ງຖືກຂັບດັນໂດຍຄວາມເຊື່ອ.

ລາຍງານໜຶ່ງສະແດງອອກເຖິງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະປະຕິເສດການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະກັບຄືນໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດໃນອີຢິບ,

ແລະອີກລາຍງານໜຶ່ງສະແດງອອກເຖິງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະວາງໃຈໃນການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະກ້າວໜ້າເຂົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາ.

ໃນຂະບວນການມືນເລື່ອນ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ເລືອກກັບຄືນໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດແຫ່ງບາບໄລນ
ແລະກາຍເປັນບຸດສາວຂອງນາງດ້ວຍ, ແລະນີ້ແມ່ນການສຳແດງອອກແຫ່ງການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາທີ່ຈະປະຕິ
ເສດຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງທູດອົງທຳອິດ.

ພວກມືນເລື່ອນຜູ້ສັດຊື່ໄດ້ເລືອກຕັດຕາມຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງທູດອົງທຳອິດ,

ແມ່ນແຕ່ພາຍຫຼັງຄວາມລົ້ມເຫຼວທີ່ບາກົດຊັດໃນຄວາມຜິດຫວັງທຳອິດໃນລະດູບ່ວງປີ 1844.

ປະຫວັດສາດໃນພຣະທຳ Numbers ໄດ້ນຳສະເໜີ “ລາຍງານ”

ສອງແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງສົບສອງສາຍລັບ,

ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການວິເຄາະສອງແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຂ່າວສານພະຍາກອນດຽວກັນ. ໃນປີ 1863,

ແອດເວນຕິສົມແບບລາໂອດິໄຊຍໄດ້ຍ້ອມຮັບຂ່າວສານພະຍາກອນໃໝ່ອັນໃດ,

ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານພະຍາກອນທີ່ເຄີຍຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ. ໃນປີ 1863,

ແອດເວນຕິສົມແບບລາໂອດິໄຊຍໄດ້ກັບຄືນໄປ ແລະຍອມຮັບວິທີການຕາມພຣະຄຳພີທີ່ເຄີຍຕຳນັ້ນ William

Miller ຕະຫຼອດພາລະກົດຂອງລາວ. ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານພະຍາກອນ

ແລະປາຖະໜາຈະກັບຄືນໄປສູ່ຄວາມເປັນທາດ ໄດ້ຖືກພິມແບບໄວ້ໂດຍພວກກະບົດໃນ Numbers ບົດ 14,

ຜູ້ຊົງໃນທີ່ສຸດໄດ້ຕາຍລົງໃນຖິ້ນກັນດານ.

ເລກສົບ, ເມື່ອຖືກພິຈາລະນາໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ, ເຊັ່ນດຽວກັບສັນຍາລັກທັງປວງ,

ມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢ່າງ.

ຄວາມໝາຍໃນເຊິ່ງສັນຍາລັກຂອງມັນຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈຕາມບໍລິບົດຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນທີ່ມັນບາກົດຢູ່ “ສົບ”

ໃນຖານະສັນຍາລັກສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງການຂົ່ມເຫັງ. ມັນສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບ.

ມັນສາມາດເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະພາບສົບປະການຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງເອຣົບ,

ຊົນເຜົ່າຝ່າຍເໜືອຂອງອົດສະຕຣາເລ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ. ໃນຄຣິດຈັກແຫ່ງສະເມືນາ

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງມີຄວາມທຸກລຳບາກເປັນເວລາສົບວັນ.

ຢ່າຢ້ານສົງໃດໆທີ່ຈະຕ້ອງທົນທຸກນັ້ນ; ເບິ່ງເຖິງ, ມານຮ້າຍຈະໂຍນບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ,
ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຖືກທົດລອງ; ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກສົບວັນ: ຈົ່ງຊື່ສັດຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ,
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ມັງກຸດແຫ່ງຊີວິດແກ່ເຈົ້າ. ພຣະນິມິດ 2:10

ນັກປະຫວັດສາດທັງຫຼາຍຊື່ໄປຫາການຂົ່ມເຫັງທີ່ໂອ້ນຮູ້ໄດ້ດຳເນີນໃນປະຫວັດຂອງສະໝີນາ,

ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນການຂົ່ມເຫັງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດໃນປະຫວັດຂອງສະໝີນາ, ແລະມັນດຳເນີນຢູ່ເປັນເວລາສົບປີ.

ນັກປະຫວັດສາດອື່ນໆລະບຸວ່າມີການຂົ່ມເຫັງສົບຄັ້ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນປະຫວັດຂອງສະໝີນາ.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວໃດ, ການຂົ່ມເຫັງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກດຳເນີນໂດຍໂຮມັນຈັກກະພັດ, ຊຶ່ງໃນດານໂອນ 7

ໄດ້ຖືກແທນດ້ວຍເຂົ້າສົບອັນ. ກະສັດສົບອົງນັ້ນແມ່ນບັນດາກະສັດ,

ທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍອາຮາບຜູ້ໄດ້ກະທຳການຜິດປະເພນີກັບສັນຕະປາບາ,

ແລະເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງທີ່ສັງເກດເຫັນຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນລະຫວ່າງຍຸກມັດສາເລັດວົງ. “ສົບ” ເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດຜ່າຍລັດທີ່ດຳເນີນການຂົ່ມເຫັງໃຫ້ແກ່ເຊເບນ. ໃນດານເຮອນບົດທີ 1 “ສົບ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບ.

ຂໍ້ພະອງຊົງທົດລອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອງເປັນເວລາສົບວັນ; ແລະຂໍ້ໃຫ້ເຂົາໃຫ້ພວກເຮົາກິນພຶດຜັກ ແລະດື່ມນ້ຳ. ແລ້ວຂໍ້ໃຫ້ເບິ່ງໃບໜ້າຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພະພັກຂອງພະອງ ແລະໃບໜ້າຂອງບັນດາເດັກໜຸ່ມທີ່ກິນອາຫານສ່ວນຂອງພະຣາຊາ; ແລະຕາມທີ່ພະອງຈະເຫັນ, ຂໍ້ຈົງຈັດການກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອງຕາມນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງຍືນຍອມຕໍ່ພວກເຂົາໃນເລື່ອງນີ້ ແລະໄດ້ທົດລອງພວກເຂົາເປັນເວລາສົບວັນ. ແລະເມື່ອຄົບສົບວັນ ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາບາກົດວ່າງາມກວ່າ ແລະເມື່ອຫຼັງຈາກວ່າບັນດາເດັກໜຸ່ມທັງປວງທີ່ໄດ້ກິນອາຫານສ່ວນຂອງພະຣາຊາ. ດານເຮອນ 1:12–15.

ໃນພຣະທຳກັນດານວິຖີບົດທີ 14 ຊົນຊາດອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າສົບເທື່ອ ອັນເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບສົບຄັ້ງຕະຫຼອດຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ.

ແຕ່ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະເຕັມໄປດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຢາເວ. ເພາະວ່າບັນດາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງປວງຜູ້ໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງເຮົາ ແລະການອັດສະຈັນຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳໃນປະເທດອີຢິບແລະໃນຖິ່ນກັນດານ ແລະໄດ້ທົດລອງເຮົາບັດນຄົບສົບເທື່ອ ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງເຮົາ. ຈົດເລກ 14:21, 22

ຖ້າທ່ານຄົ້ນຫາທາງອິນເຕີເນັດເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ການກະບົດສະເພາະໃດແດ່ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດເກົ່າຄັ້ງ ຫຼືການທົດສອບທີ່ລົ້ມເຫຼວ ນັບຕັ້ງແຕ່ການຊ່ວຍກູ້ທີ່ທະເລແດງຈົນເຖິງການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ທ່ານຈະພົບການແຕກຕ່າງຢູ່ປະຫຼາຍກ່ວກັບວ່າ ຄວາມລົ້ມເຫຼວໃດຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານຄວນຖືກນັບວ່າເປັນໜຶ່ງໃນການທົດສອບສົບຄັ້ງນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍືນຍົນວ່າ ການຊ່ວຍກູ້ທີ່ທະເລແດງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະພາກສອດຄ່ອງກັບວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແມ່ນເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງການທົດສອບສົບຄັ້ງ, ແລະດັ່ງນັ້ນກໍເປັນຈຸດທີ່ຄວນເລີ່ມນັບການທົດສອບທັງຫຼາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ 1844 ຫາ 1863. ໄດ້ມີຂະບວນການທົດສອບອັນຄ່ອຍໆດຳເນີນໄປ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1798 ເມື່ອພຣະທຳດານເຮອນຖືກເປີດຜະນຶກ, ແລະຂະບວນການນັ້ນໄດ້ຄອບຄຸມປະຫວັດຂອງຂ່າວສານທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

“ທີ່ເມືອງ Minneapolis
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານອັນມະນີອັນລ້ຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນຮູບແບບໃໝ່. ແສງສະຫວ່າງນຶກສະຫວັນໄດ້ຖືກບາງຄົນປະຕິເສດດ້ວຍຄວາມດີດ້ານທັງສິ້ນເຊີງພວກຢືນໃດສະແດງໃນການປະຕິເສດພຣະຄຣິດ, ແລະມີການເວົ້າກັນຫຼາຍເລື່ອງການຍືນຍົນຢູ່ຂ້າງໝູ່ໝາຍເດີມ. ແຕ່ມີຫຼັກຖານວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າໝູ່ໝາຍເດີມນັ້ນແມ່ນຫຍັງ. ມີທັງຫຼັກຖານ ແລະມີການໃຫ້ເຫດຜົນຈາກພຣະຄຳທີ່ຮັບຮອງຕົນເອງຕໍ່ມະນະສຳນຶກ; ແຕ່ຈິດໃຈຂອງມະນຸດໄດ້ຖືກຕອກແນ່ນ, ຖືກປິດຜະນຶກຕໍ່ການເຂົ້າມາຂອງແສງສະຫວ່າງ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນແລ້ວວ່ານັ້ນເປັນຄວາມຜິດພາດອັນອັນຕະລາຍທີ່ກຳລັງຍົກຍ້າຍ ‘ໝູ່ໝາຍເດີມ’ ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວມັນບໍ່ໄດ້ຂະຍັບແມ່ນແຕ່ຫຼັກໜຶ່ງຂອງໝູ່ໝາຍເດີມ, ແຕ່ພວກເຂົາມີແນວຄິດທີ່ບິດເບືອນກ່ຽວກັບວ່າສິ່ງໃດເປັນອົງປະກອບຂອງໝູ່ໝາຍເດີມ.”

“ການຜ່ານພັນຂອງເວລາໃນປີ 1844 ເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ເປີດເຜີຍຕ່າງຂອງພວກເຮົາທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມພິສະວົງ
ເຖິງການຊຳລະສະຖານບໍລິສຸດທຶກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ແລະມີຄວາມສຳພັນຢ່າງຕັດສິນຊື່ຂາດກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, [ພ້ອມທັງ]
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນ ແລະ ອົງທຶນສາມ, ຄືຄວາມທຸກທຶນຄຳຈາລຶກວ່າ,
‘ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມເຊື່ອແຫ່ງພຣະເຢຊູ’ ໜຶ່ງໃນຫຼັກໝາຍສຳຄັນພາຍໃຕ້ຂ່າວສານນີ້
ຄືພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຮັກຄວາມຈິງໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລະ
ຫົວພັນທະສັນຍາທີ່ບັນຈຸພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະບັນຍັດຂັບ
ໄດ້ສ້າດສ່ອງລັງສີອັນແຂງແກ່ຂອງມັນໃນເສັ້ນທາງຂອງຜູ້ລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄຳສອນວ່າຄົນອະທຳບຸກຜົນອະມະຕະ ເປັນຫຼັກໝາຍເກົ່າແກ່ອັນໜຶ່ງ.
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດນຶກໄດ້ວ່າຍັງມີອັນໃດອີກທີ່ຈະຈັດເຂົ້າໃນຫົວຂໍ້ຂອງຫຼັກໝາຍເກົ່າແກ່.
ສຽງຮ້ອງທັງໝົດນັ້ນກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຫຼັກໝາຍເກົ່າແກ່
ລ້ວນແຕ່ເປັນພຽງສົງຄາມໃນຈົນຕະນາການ.” The 1888 Materials, 518.

ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ທູດສະຫວັນອົງທຶນໄດ້ມາເຖິງ ພ້ອມດ້ວຍຂ່າວສານຢູ່ໃນມືຂອງລາວ.

“ເມື່ອການປະກອບພັນທະກົດຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູໃນຫ້ອງບໍລິສຸດສັນສຸດລົງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງບໍລິສຸດທຶນ
ແລະປະທັບຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫົບຊຶ່ງບັນຈຸພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອີກອົງໜຶ່ງພ້ອມດ້ວຍຂ່າວສານທຶນໄປຍັງໂລກ.
ມື້ວັນໜຶ່ງສຳຄັນໃນມືຂອງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ,
ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ລົງມາຍັງໂລກດ້ວຍລົດອຳນາດແລະສະຫງ່າລາສີ,
ທ່ານໄດ້ປະກາດຄຳເຕືອນອັນໜ້າສະພິກວິ
ພ້ອມກັບຄຳຂໍອັນນ່າສະຫວັນຫວັດທິສຸດທິຄືຍຸຖືກນຳມາເຖິງມະນຸດ.” Early Writings, 254.

ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ລົງມາ ໂດຍມີມື້ວັນໜຶ່ງສິ່ງໃນມື
ຊຶ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງກິນ. ຄຳສອນ “ໝູດໝາຍຫຼັກ” ທຶກລະບຸໃນເວລານັ້ນ
ຈະຕ້ອງຖືກກິນແລະຍອມຮັບ ຫຼືກໍຖືກປະຕິເສດແລະບໍ່ຖືກກິນ.
ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທຶນໄດ້ມາພ້ອມກັບມື້ວັນໜຶ່ງສິ່ງໃນມື,
ຂໍ້ຄວາມພາຍໃນມື້ວັນໜຶ່ງສິ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງທີ່ໃຊ້ທົດສອບຫຼັກປະການ.
ການທົດສອບທັງຫຼັກນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸວ່າແມ່ນ “ການຜ່ານພັນຂອງເວລາ,”
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີ; ການພິພາກສາ, ຊຶ່ງຖືກສະແດງເປັນ
“ການຊຳລະສະຖານບໍລິສຸດ”; ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ; “ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ”; “ວັນຊະບາໂຕ”;
ແລະສະພາບຂອງຄົນຕາຍ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງເປັນ “ຄວາມບໍ່ເປັນອະມະຕະຂອງຈິດວິນຍານ.”

ຄວາມຈິງທັງຫຼັກປະການນັ້ນ ແນ່ນອນວ່າມີຄວາມສຳພັນເຊື່ອມໂຍງກັນ,
ແຕ່ແຕ່ລະປະການກໍໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເປັນຫຼັກໝູດ.
ບາງຄົນອາດບໍ່ບາດຖະໜາທີ່ຈະນັບການຜ່ານໄປຂອງເວລາເຂົ້າໃນລາຍການນີ້, ແຕ່ເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງວ່າ
ຫຼາຍຄົນໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຢ່າງແທ້ຈິງ.
ພວກເຂົາໄດ້ສອບຕົກໃນບົດທົດສອບນັ້ນ, ຊຶ່ງແນ່ນອນວ່າໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຂົາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບບົດທົດສອບຕ່າງໆ
ທີ່ຕິດຕາມມາ. ຂະບວນການທົດສອບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳເລົ່າວ່າເປັນຂະບວນການທີ່
ຄ່ອຍໆດຳເນີນໄປ ແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອນບົດທົດສອບທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບກ່ອນເປັນອັນດັບທຳອິດ
ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະສາມາດເຂົ້າມາກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດທົດສອບຖັດໄປ.

“ເມື່ອພວກເຮົາເລີ່ມນຳສະເໜີຄວາມສະຫວ່າງກ່ຽວກັບປະເດັນວັນຊະບາໂຕ, ພວກເຮົາຍັງບໍ່ມີແນວຄວາມຄິດທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມໃນ Revelation 14:9–12. ພາລະແຫ່ງຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາ ເມື່ອພວກເຮົາອອກໄປຕຳໜ້າປະຊາຊົນ ແມ່ນວ່າການເຄື່ອນໄຫວອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເລື່ອງການສະເດັດມາຄົງທຶນນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຂ່າວສານອົງທີສອງແລະອົງທີສອງໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປແລ້ວ, ແລະອົງທີສາມກໍ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດ. ພວກເຮົາເຫັນວ່າຂ່າວສານອົງທີສາມນັ້ນຈົບລົງດ້ວຍຖ້ອຍຄຳວ່າ: ‘ນີ້ແຫຼ່ງຄວາມອົດທົນຂອງພວກວິສຸດ: ນີ້ແຫຼ່ງຄົບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ’ ແລະພວກເຮົາກໍ່ເຫັນຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງເທົ່າກັນກັບທີ່ບັດນີ້ເຫັນວ່າ ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ຊີ້ໄປເຖິງການປະຕິຮູບເລື່ອງວັນຊະບາໂຕ; ແຕ່ສ່ວນການນະມັດສະການສັດຮ້າຍທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂ່າວສານນັ້ນແມ່ນຫຍັງ, ຫຼືຮູບຂອງສັດຮ້າຍແລະເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນແມ່ນຫຍັງ, ພວກເຮົາກໍ່ຍັງບໍ່ມີຈຸດຍືນທຳກຳນົດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ.”

“ພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງສ່ອງອອກມາເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ແລະເນື້ອຫານັ້ນກໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາທີ່ລະບົບອ້ອມ. ສິ່ງນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສການສຶກສາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະຄວາມພໍຖືພໍຖັນອັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກັງວົນ ເພື່ອສືບຄົ້ນມັນໃຫ້ເປັນ, ເຊື່ອມໂຍງມັນເຂົ້າດ້ວຍກັນທີ່ລະບົບ. ດ້ວຍຄວາມພໍຖືພໍຖັນ, ຄວາມກັງວົນ, ແລະການພາກພຽນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ພາລະກົດນິຕິໄດ້ກ້າວໜ້າມາ ຈົນຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຂ່າວສານຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນອົງຮວມທີ່ແຈ້ງຊັດ, ເຊື່ອມປະສານກັນ, ແລະສົມບູນບໍ່ລົບຼົງ, ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂລກ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຄຸ້ນເຄີຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບຜູ້ເຖົ້າ Bates ໄປແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າທ່ານເປັນສຸພາບບຸລຸດຄຣິສຕຽນທີ່ເໝາະສົມ, ສຸພາບ ແລະ ມີໃຈເມດຕາ. ທ່ານປະຕິບັດຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວບານປະໜັງວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນລູກຂອງທ່ານເອງ. ໃນຄັ້ງທຳອິດທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າ, ທ່ານໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າຢຸດເວົ້າແລ້ວ, ທ່ານກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລະກ່າວວ່າ: ‘ຂ້າພະເຈົ້າເປັນໂທມາຜູ້ສັງໄສ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອໃນນິມິດ. ແຕ່ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຈະເຊື່ອໄດ້ວ່າຄຳພະຍານທີ່ຊົດສະເຕີໄດ້ຖ່າຍທອດໃນຄຳຄືນນີ້ ເປັນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຮົາແທ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຈະເປັນຊາຍທີ່ມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດໃນບັນດາຜູ້ມີຊີວິດ. ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກກະທົບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າຜູ້ກ່າວນັ້ນຈິງໃຈ, ແຕ່ບໍ່ອາດອະທິບາຍໄດ້ກ່ຽວກັບການທຶນາງໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນສິ່ງອັນອັດສະຈັນທັງຫຼາຍທຶນາງໄດ້ລົງໃຫ້ພວກເຮົາຟັງ.’”

“ສອງສາມເດືອນຫຼັງຈາກການສົມຮົສຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມໜຶ່ງທີ່ Topsham, Maine ພ້ອມກັບສາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໃນທີ່ນັ້ນ Elder Bates ໄດ້ຢູ່ດ້ວຍ. ໃນເວລານັ້ນ ທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຢ່າງເຕັມທີ່ວ່ານິມິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ການປະຊຸມໃນຄັ້ງນັ້ນເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມສົນໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດເທິງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຫຸ້ມຫໍ່ໄວ້ໃນນິມິດແຫ່ງພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ໄດ້ເຫັນໂລກອື່ນໆ. ຫຼັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກນິມິດແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ລົງສົງໄສໄດ້ເຫັນ. ແລ້ວ Elder B. ໄດ້ຖາມວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍສຶກສາດາລາສາດຫຼືບໍ່. ຂ້າພະເຈົ້າບອກທ່ານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນໄດ້ລົງສົງໄສເຄີຍເປີດເບິ່ງບົມດາລາສາດຈັກເທື່ອ. ທ່ານກ່າວວ່າ: ‘ສິ່ງນີ້ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.’ ກ່ອນໜ້ານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນທ່ານເປັນອິດສະຫຼະແລະຊີ້ນິບານເຊັ່ນນັ້ນມາກ່ອນ. ໃບໜ້າຂອງທ່ານສ່ອງປະກາດດ້ວຍແສງແຫ່ງສະຫວັນ,

ແລະທ່ານໄດ້ຕັກເຕືອນຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍລົດອຳນາດ." Testimonies, volume 1, 78–80.

ແນ່ນອນວ່າ ການທົດສອບທາງຄຳສອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງສຳພັນກັນ, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນກໍເປັນການທົດສອບທີ່ສາມາດແຍກອອກເປັນແຕ່ລະຂັ້ນ, ແລະໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍອອກທົ່ວຂັ້ນແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີຄຣິດຕະຈັກຫຼາຍແຫ່ງທີ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ, ແຕ່ປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມ. ພວກເຂົາປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ວ່າການພິພາກສາໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແຕ່ກໍຍັງຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕຢູ່. ການທົດສອບທາງຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນ, ແຕ່ເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບຈຳເພາະຫຼັກປະການ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຍົກໃຫ້ເຫັນມາແລ້ວໂດຍ Joseph Bates, ນາຍເຮືອທະເລຜູ້ທີ່ຄົ້ນຄ້າຍກັບດາລາສາດຢ່າງສົມບູນ, ໄດ້ຍອມຮັບພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ລາວເຄີຍປະຕິເສດ. ໃນເດືອນທັນວາ ປີ 1844, Ellen White ໄດ້ຮັບບົດຄົ້ນຄ້າຍອົດຂອງນາງ ແລະ ການທົດສອບປະການທີ່ຈັດໄດ້ມາເຖິງໃນຂະບວນການນັ້ນ.

"ພຣະຄຳພີຈຳເປັນຕ້ອງເປັນທີ່ປຶກສາຂອງທ່ານ. ຈົ່ງສຶກສາມັນ ແລະ ບັນດາຄຳພະຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານ; ເພາະວ່າຄຳພະຍານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເຄີຍຂັດແຍ້ງກັບພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ. ຖ້າຄຳພະຍານບໍ່ໄດ້ໄວ້ຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງປະຕິເສດມັນ. ພຣະຄຣິດ ແລະ ເບລຊີອານ ບໍ່ອາດຖືກຮວມເຂົ້າເປັນອັນດຽວກັນໄດ້." Selected Messages, book 3, 33.

ໄມ່ດົນຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຸດສະເຕີໂວທ໌ໄດ້ຮັບຮອງບົດຄວາມໜຶ່ງທີ່ລະບຸວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ຍ້າຍຈາກບ່ອນບໍລິສຸດເຂົ້າໄປສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ນາງໄດ້ແນະນຳສົງເພີມນັ້ນໃຫ້ແກ່ "ນັກບຸນທຸກຄົນ."

"ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ພຣະວິຫານທີ່ຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງ 2300 ວັນນັ້ນ ແມ່ນພຣະວິຫານແຫ່ງນະຄອນເຢຣຸຊາເລມໃໝ່, ຊຶ່ງພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜູ້ປະຕິບັດພັນທະກົດຢູ່ໃນນັ້ນ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໃນນິມິດ, ເມື່ອຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງປີກ່ອນນັ້ນ, ວ່າ ບຣາເທີ Crosier ມີແສງສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງ ກ່ຽວກັບການຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ບໍລິສຸດ, &c; ແລະວ່າ ນັ້ນເປັນນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ທີ່ໃຫ້ບຣາເທີ C. ຂຽນທັດສະນະນັ້ນອອກມາ ຊຶ່ງລາວໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາໃນ The Day-Star, Extra, ວັນທີ 7 ກຸມພາ 1846. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກວ່າ ໄດ້ຮັບອຳນາດຢ່າງຄົບຖ້ວນຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນການແນະນຳ Extra ສະບັບນັ້ນ ແກ່ວິສຸດຊົນທຸກຄົນ." A Word to the Little Flock, 12.

ການຮັບຮອງຂອງນາງນັ້ນແມ່ນຕຳລາອະທິບາຍຂອງ Crosier ກ່ຽວກັບການທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປຍັງບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ, ແຕ່ບົດຄວາມນັ້ນມີຄຳສອນທີ່ຜິດພາດຫຼາຍປະການຢູ່ນຳ, ຮວມທັງຄຳສອນຂອງໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສືອມຖອຍ ທີ່ວ່າ "ສົງປະຈຳວັນ" ໃນພຣະທຳດານເື່ອນເປັນຕົວແທນພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດ. ເຫດສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ຂຽນຄຳຊີ້ແຈງສະບັບໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຕີພິມເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1850 ແລະຕໍ່ມາຈຶ່ງຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນປຶ້ມ Early Writings. ໃນທີ່ນັ້ນ ນາງໄດ້ລະບຸວ່າ "ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເຖິງຊົວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ 'ສົງປະຈຳວັນ'."

"ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ 'ການປະຈຳວັນ' (ດານເື່ອນ 8:12) ວ່າ ຄຳວ່າ 'ເຄື່ອງບູຊາ' ແມ່ນຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍບັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງຕົວບົດເດີມ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງນັ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງດຳລົງຢູ່ ກ່ອນປີ 1844 ເກຣັບທຸກຄົນລ້ວນເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ 'ການປະຈຳວັນ';

ແຕ່ໃນຄວາມສັບສົນນັບແຕ່ປີ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ ທັດສະນະອື່ນໆ ໄດ້ຖືກຍຶດຖື
ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນໄດ້ຕິດຕາມມາ." Early Writings, 74.

ຫົວຂໍ້ເລື່ອງ "ສົງທິກິດຂຶ້ນປະຈຳ" ໃນພຣະທຳດານຕືອນ
ໄດ້ກ້າຍເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການທືດດວ້າງຕີສິມໄດ້ກັບຄືນໄປສູ່ວິທີການຕີຄວາມຂອງໂບຣແຕສຕັນຜູ້ຫຼັງຖອຍ
ໃນຊ່ວງຕົ້ນຂອງສັດຕະວັດທີຊາວ, ແລະໃນປັດຈຸບັນ
ຄວາມເຂົ້າໃຈທິຖືກຕ້ອງຕາມແນວຂອງມົນເລືອຍທຳກຽວກັບ "ສົງທິກິດຂຶ້ນປະຈຳ"
ໄດ້ຖືກນັກເທວະວິທະຍາຂອງອັດເວັນຕົສິມປະຕິເສດແລ້ວ. ມັນໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ທັງໝົດຊື່ສະເຕີໄວທ໌
ໄດ້ລະບຸຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ ພວກມົນເລືອຍທຳຖືກຕ້ອງໃນການລະບຸວ່າ "ສົງທິກິດຂຶ້ນປະຈຳ"
ແມ່ນອຳນາດຊາຕານຂອງລັດທິນອກສາສະໜາ. ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງເລື່ອງ "ສົງທິກິດຂຶ້ນປະຈຳ"
ບ່ຽງແຕ່ໃນທາງທີ່ຂັດແຍ້ງກັບການຮັບຮອງອັນດົນໃຈຂອງນາງທີ່ວ່າ
ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກມົນເລືອຍທຳແມ່ນຖືກຕ້ອງ,
ແຕ່ຍັງຂັດແຍ້ງໂດຍກົງກັບການລະບຸຢ່າງຊັດເຈນຂອງນາງອີກດ້ວຍວ່າ ຄຳສອນຜິດທີ່ສອນວ່າ
"ສົງທິກິດຂຶ້ນປະຈຳ" ເປັນຕົວແທນພັນທະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານນະມັດສະການແຫ່ງສະຫວັນ
ໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍ "ພວກທູດສະຫວັນທີ່ຖືກຂັບອອກຈາກສະຫວັນ!"

"ແລະມີຮາເທີ Daniells, ຜູ້ທີ່ຈິດໃຈຂອງລາວກຳລັງຖືກສັດຕູກະທຳງານ; ແລະຈິດໃຈຂອງທ່ານ
ແລະຈິດໃຈຂອງອາວຸໂສ Prescott ກຳລັງຖືກກະທຳງານໂດຍທູດສະຫວັນທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສະຫວັນ."
Manuscript Releases, ເຫຼັ້ມ 20, 17.

ການປະຕິເສດຢ່າງເລິກຊຶ້ງຂອງນາງຕໍ່ສົງທິກິດໃນປັດຈຸບັນ Adventism ໃຊ້ເປັນໜຶ່ງໃນ
"ຈານແຫ່ງນິທານເຫຼືອເຊື້ອ" ຂອງຕົນ ນັ້ນຮຸນແຮງຢ່າງຍິ່ງ ເພາະວ່າ Daniells ແລະ Prescott
ໄດ້ນຳເອົາສັນຍາລັກຂອງອຳນາດຊາຕານ (ຄວາມເປັນເພດພູມ) ມາກຳນົດໃຫ້ແກ່ພຣະຄຣິດ
(ພັນທະກົດຂອງພຣະອົງໃນສະຖານບໍລິສຸດ). ນີ້ເຮັດໃຫ້ເປັນບົດທົດສອບທາງຄຳສອນປະການທິດແບດ.

ການທົດສອບຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດທຶນໄປສູ່ປີ 1863
ແມ່ນການຈັດທຳຕາຕະລາງສະບັບທີສອງຂອງຮາບາກຸກໃນປີ 1850. ຕາຕະລາງຂອງຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843
ໄດ້ຖືກຈັດທຳຂຶ້ນໃນປີ 1842, ແລະຖືກເອີ້ນວ່າຕາຕະລາງປີ 1843 ເທົ່ານັ້ນ
ເນື່ອງຈາກມັນໄດ້ທຳນາຍການສະເດັດກັບຄືນມາຂອງພຣະຄຣິດໃນປີ 1843.
ພຣະບັນຊາໃຫ້ຈັດທຳຕາຕະລາງສະບັບທີສອງຂອງຮາບາກຸກໄດ້ຖືກປະທານແກ່ຊົດເຕີໄວທ໌ໃນປີ 1850. ການຈັດ
ທຳຕາຕະລາງທັງສອງຂອງຮາບາກຸກເຊື້ອມໂຍງປະຫວັດສາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງເຂົ້າກັບ
ປະຫວັດສາດຂອງອົງທີສາມ. ໃນຊີວິດປະຫວັດຊີວິດແລະພາລະກົດຂອງນາງທີ່ຫຼາຍຊາຍຂອງນາງໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ,
ເຂົາໄດ້ໃຫ້ພາບລວມຂອງເຫດການຕ່າງໆທີ່ນຳໄປສູ່ການຈັດທຳຕາຕະລາງປີ 1850.
ເຂົາໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໂດຍຄັດເລືອກຄຳກ່າວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຊົດເຕີໄວທ໌
ແລະເພີ່ມຄຳອະທິບາຍຂອງເຂົາເອງເຂົ້າໄປໃນພາບລວມນັ້ນ.

"ເມື່ອພວກເຮົາກັບຄືນໄປຫາບ້ານຂອງອ້າຍ Nichols ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານນິມິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຄວາມຈິງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງ
ແລະສິ່ງນີ້ຈະເປັນເຫດໃຫ້ຫຼາຍຄົນຕັດສິນໃຈເຂົ້າຊ້າງຄວາມຈິງ ໂດຍຂ້າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ໂດຍທີ່ສອງອົງກ່ອນນັ້ນກໍຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງເຊັ່ນກັນ.—ຈົດໝາຍ 28, 1850.

"ໃນນິມິດນັ້ນນາງຍັງໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນສິ່ງນັ້ນດ້ວຍ ຊົງຈະໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ James White
ໃນການດຳເນີນການຕີພິມຕໍ່ໄປ."

"ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນອີກວ່າ
ການຈັດພິມໜັງສືນັ້ນເປັນສົງຄຳເປັນພ່ຽງກັນກັບການທີ່ຜູ້ສົງຂ້າວຈະຕ້ອງອອກໄປ,

ເພາະວ່າຜູ້ສົ່ງຂ່າວຈຳເປັນຕ້ອງມີຫນັງສືຕິດຕົວໄປນຳ ຊຶ່ງບັນຈຸຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້ ເພື່ອມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ, ແລະແລ້ວຄວາມຈິງນັ້ນຈະບໍ່ເລືອນຫາຍໄປຈາກຈິດໃຈ. ແລະຫນັງສືນັ້ນຈະໄປເຖິງບ່ອນທີ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວບໍ່ສາມາດໄປເຖິງໄດ້.—Ibid.

“ການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບແຜນພູມໃໝ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນທັນທີ, ແລະໄດ້ມີໂອກາດແຈ້ງໃຫ້ພວກເພິ່ນຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນໃນສະບັບຂອງ Present Truth ທີ່ James ໄດ້ຈັດພິມອອກໃນເດືອນຕຸລາ.”

“ແຜນພາບ. ແຜນພາບຕາມລຳດັບເວລາຂອງນິຕິທັງຫຼາຍຂອງດານເຮອນແລະໂຢຮັນ, ຊຶ່ງໄດ້ຄຳນວນໄວ້ເພື່ອສະແດງຄວາມຈິງສຳລັບການເວລາປະຈຸບັນໃຫ້ແຈ້ງຊັດ, ບັດນີ້ກຳລັງຖືກພິມດ້ວຍວິທີທີ່ທຳຮາກ ພາຍໃຕ້ການດູແລຂອງບຣາເດີ ໂອຕິສ ນີໂຄລສ໌, ແຫ່ງເມືອງດອຣເຊສເຕີ, ລັດແມສຊາຊູເຊດສ໌. ບັນດາຜູ້ທີ່ສົ່ງສອນຄວາມຈິງສຳລັບການເວລາປະຈຸບັນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໂດຍແຜນພາບນີ້. ຈະມີການແຈ້ງຂ່າວເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບແຜນພາບນີ້ໃນພາຍຫຼັງ.—Present Truth, ເດືອນພະຈິກ, 1850.

“ໃນທ້າຍເດືອນມັງກອນ ຄ.ສ. 1851 ແຜນພາບນັ້ນໄດ້ຈັດເຮັດສຳເລັດ ແລະປະກາດຂາຍໃນລາຄາ 2 ໂດລາ. James White ພິຈາລະນາມັນຫຼາຍ ແລະໄດ້ສະເໜີມອບໃຫ້ໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າແກ່ ‘ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອົາໃຫ້ປະກາດຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ’ (Review and Herald, January, 1851). ການບໍລິຈາກຢ່າງເອື້ອເຮືອບາງສ່ວນໄດ້ຊ່ວຍຮອງຮັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕິພິມ.” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 185.

ເມື່ອກ່າວເຖິງແຜນພາບປີ 1843 ນັ້ນ ຊິສເຕີໄວທ໌ໄດ້ບັນທຶກວ່າ ມັນໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະເຈົ້າ.

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະບໍ່ຄວນໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງມັນ; ຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທຳພຣະອົງຊົງປະສົງໃຫ້ເປັນ. ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອມັນ ແລະໄດ້ຊົງປັບບັງຄັບຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກບາງຕົວ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຖືກຍົກອອກ.” Review and Herald, November 1, 1850.

ເມື່ອບັນທຶກແສງສະຫວ່າງທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບຄຳສັ່ງໃຫ້ຈັດເຮັດແຜນພາບອີກສະບັບໜຶ່ງໃນປີ 1850, ນາງໄດ້ສະແດງການຮັບຮອງຈາກພຣະເຈົ້າແບບດຽວກັນແກ່ແຜນພາບປີ 1850 ດັ່ງທີ່ເຄີຍຖືກປະທານໄວ້ກ່ຽວກັບແຜນພາບປີ 1843, ພ້ອມທັງຊີ້ບອກດ້ວຍວ່າແຜນພາບອື່ນໆທີ່ກຳລັງຖືກຈັດເຮັດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ ບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄຳສັ່ງໃຫ້ຈັດເຮັດແຜນພາບໃໝ່ນັ້ນ ໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໄວ້ກັບຄຳສັ່ງໃຫ້ພິມສົງພິມສະບັບໃໝ່.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າການທຳທຸລະກິດສ້າງແຜນພາບນັ້ນຜິດໄປໝົດ. ມັນມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກ Brother Rhodes ແລະຕໍ່ມາ Brother Case ກໍໄດ້ດຳເນີນຕາມ. ໄດ້ມີການໃຊ້ຈ່າຍຊັບສິນໄປໃນການຈັດເຮັດແຜນພາບ ແລະບັນຊາອັນຫຍາບຫຍາຍ ໜ້າລັງກຽດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຕົວແທນທຸດສະຫວັນ ແລະພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງສະຫງ່າລາສີ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນທີ່ບໍ່ພຣະທັຍແກ່ພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນການຈັດພິມແຜນພາບໂດຍ Brother Nichols. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ໃນພຣະຄຳພິມຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບແຜນພາບນີ້, ແລະຖ້າແຜນພາບນີ້ຖືກຈັດເຮັດເພື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າມັນພຽງພໍສຳລັບຄົນໜຶ່ງ ມັນກໍພຽງພໍສຳລັບອີກຄົນໜຶ່ງ, ແລະຖ້າຄົນໜຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜນພາບໃໝ່ທີ່ອາດໃນຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ,

ທຸກຄົນກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີມັນຫຼາຍພຽງກັນ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ໃນຕົວຂອງພົນອັງ Case ມີຄວາມຮູ້ສຶກອັນກະວົນກະວາຍ, ບໍ່ສະຫງົບ, ບໍ່ພໍໃຈ, ແລະບໍ່ຮູ້ຄຸນ, ຊຶ່ງບາງຖະໜາຈະໄດ້ແຜ່ນພາບອັນອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບທີ່ວາດເຫຼັ້ນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນອັນບໍ່ດີຕໍ່ທັງປະຊາຊົນ. ມັນເຮັດໃຫ້ໃນການປະຊຸມມີຈິດໃຈແຕ່ງການເຄາະເຄີຍທີ່ເບົາບາງ ແລະໄຮ້ສາລະ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາໃຫ້ຈັດເຮັດຂຶ້ນນັ້ນ ສົ່ງຜົນອັນດີຕໍ່ຈິດໃຈ ແມ່ນແຕ່ບໍ່ມີການອະທິບາຍກໍ່ຕາມ. ໃນພາບທີ່ສະແດງທູດສະຫວັນໃນແຜນພາບເຫຼັ້ນນັ້ນ ມີບາງສິ່ງທີ່ເປັນແສງສະຫວ່າງ ງົດງາມ ແລະເປັນສະຫວັນ. ຈິດໃຈຖືກນຳພາໄປຫາພຣະເຈົ້າແລະສະຫວັນເກືອບໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ. ແຕ່ແຜນພາບອື່ນໆທີ່ໄດ້ຖືກຈັດເຮັດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂະຍາດ ແລະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈພັກຢູ່ກັບໂລກຫຼາຍກວ່າກັບສະຫວັນ. ຮູບພາບທີ່ສະແດງທູດສະຫວັນນັ້ນ ເບິ່ງຄ້າຍພວກມານຮ້າຍຫຼາຍກວ່າສົ່ງມີຊີວິດແຫ່ງສະຫວັນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພາບເຫຼັ້ນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າຄອບຄອງຄວາມຄິດຂອງພົນອັງ Case ມາເປັນຫຼາຍມື້ແລະຫຼາຍອາທິດ ໃນເວລາທີ່ທ່ານຄວນຈະໄດ້ສະແຫວງຫາພຣະບັນຍາຈາກສະຫວັນຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຄວນຈະໄດ້ຈົນເຕີບໃນພຣະຄຸນທັງຫຼາຍຂອງພຣະວິນຍານ ແລະໃນຄວາມຮູ້ແຫ່ງຄວາມຈິງ."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ຖ້າວ່າທຶນຊັບທີ່ໄດ້ສູນເສຍໄປໃນການຈັດພິມແຜນພາບ ໄດ້ຖືກນຳໄປໃຊ້ໃນການນຳສະເໜີຄວາມຈິງໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ໜ້າພວກພົນອັງ ໂດຍການຈັດພິມແຜ່ນພິມ ແລະ ອື່ນໆ ມັນຄົງຈະໄດ້ເຮັດປະໂຫຍດຢ່າງຫຼາຍ ແລະ ຊ່ວຍຊີວິດຈິດວິນຍານໃຫ້ລອດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ກົດຈະການເຮັດແຜນພາບນັ້ນໄດ້ແຜ່ລາມໄປດັ່ງຂັ້ນບາດ." Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

ນາງໄດ້ກ່າວຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງວ່າ "ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນການຈັດພິມແຜນພາບ [1850] ໂດຍພົນອັງ Nichols," ແລະວ່າ "ມີຄຳພະຍາກອນ [ຮາບາກຸກ ບົດທີ 2] ກ່ຽວກັບແຜນພາບນີ້ໃນພຣະຄຳພີ." ນາງຍັງໄດ້ລະບຸອີກວ່າ "ແຜນພາບທັງຫຼາຍ" [ພະຫຸພົດ; 1843 ແລະ 1850] ທີ່ "ພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາ" ນັ້ນ "ໄດ້ກະທົບຈິດໃຈໄປໃນທາງທີ່ດີ ແມ່ນແຕ່ບໍ່ມີຄຳອະທິບາຍ." ຮາບາກຸກ ບົດທີ 2 ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກມົນເລີ້ຮັດໃຫ້ມີດິນນັ້ນແຈ້ງຊັດໄວ້ເທິງຕາຕະລາງຕ່າງໆ, (ໃນຮູບພະຫຸພົດ), ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານແຜນພາບທັງສອງນັ້ນຈະສາມາດແລ່ນໄປມາໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຜນພາບອັນເປັນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄຳອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງທີ່ກົດຂຶ້ນກັບແຜນພາບປອມບິນບີ 1863 ຂອງ Uriah Smith.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງຂຽນນິມິດນັ້ນ ແລະຈົ່ງຂຽນໃຫ້ແຈ້ງໄວ້ເທິງແຜ່ນຈາລຶກ ເພື່ອຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະໄດ້ແລ່ນ. ຮາບາກຸກ 2:24

ການທົດສອບຄັ້ງທີສິບແມ່ນຈຸດເນັ້ນຂອງບົດຄວາມນີ້. ດ້ວຍການທົດສອບສິບປະການທີ່ມີເນື້ອໃນອ້າງເຖິງໃນ ພຣະທຳກັນດານວິຖີ ບົດທີສິບສີ່, ນັກບັນຍາຊາວເຮັບເຮົາ ແລະນັກເທວະວິທະຍາອື່ນໆ ໄດ້ສະເໜີຂໍ້ສັນນິຖານທີ່ຕົກຕ່າງກັນວ່າ ເຫດການໃດແດ່ໃນປະຫວັດສາດ ນັບແຕ່ການຊົງຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນທິທະເລແດງ ຈົນເຖິງການກະບົດຂອງສາຍລັບສິບຄົນ ອາດເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບເຫຼົ່ານັ້ນ.

ການກະບົດໃນປະຫວັດສາດນັ້ນເປີດໃຫ້ມີທາງເລືອກແຫ່ງຄວາມເຫັນຢູ່ບໍ່ກຢຳ, ແຕ່ເປັນທີ່ແນ່ນອນວ່າ ການທົດສອບຄັ້ງທີສິບເປັນເຄື່ອງໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິບປີແຫ່ງຄວາມຕາຍໂດຍການຫຼຸດຫຼຸ່ນລົງເລື້ອຍໆໃນຖິ່ນກັນດານ ຈົນກວ່າພວກກະບົດທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນວັຍຮັບຜິດຊອບຈະຕາຍໝົດ.

ໃນທ່ານອງດຽວກັນ

ບາງຄົນອາດຄັດຄ້ານຕໍ່ການເລືອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ໃຊ້ການທົດສອບທາງຄຳສອນສົບປະການນີ້
ເພາະອາດມີຄວາມແຕກຕ່າງບາງຢ່າງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າສົງໄສກ່ຽວກັບສະເໜີຢູ່ນີ້. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ
ການທົດສອບປະການທີ່ສົບ ແລະເປັນປະການສຸດທ້າຍ
ມີຄວາມແຈ້ງຊັດເຈນກັບການກະບົດຂອງສາຍລັບສົບຄົນ.
ມັນຄືການປະຕິເສດເລື່ອງເຈັດເທືອໃນພຣະທຳເລວີນີຕິ ບົດ 26.
ມີຫຼັກຖານຜ່າຍຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການທີ່ສະໜັບສະໜູນການລະບຸນີ້.

ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະເລີ່ມລະບຸພະຍານຜ່າຍຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ຄຳຈຸນການຊີ້ບອກວ່າ
“ເຈັດເທືອ” ໃນ ເລວີນີຕິ 26 ເປັນຄວາມລັບເຫຼວຄັ້ງທີສົບ ແລະເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຂອງລາວດີເຊຍນອັດເວັນຕົສະ.

“ເມື່ອລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານຢືນຢັນວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ,
ຄວາມຈິງນັ້ນຈະຕ້ອງດຳລົງຢູ່ເປັນຄວາມຈິງຕະຫຼອດໄປ.
ຂັ້ນນີ້ຖານພາຍຫຼັງໃດໆທີ່ຂັດກັບຄວາມສະຫວ່າງທິພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ ຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກຍອມຮັບໄວ້.
ຈະມີມະນຸດລຸກຂຶ້ນມາພ້ອມກັບການຕີຄວາມພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງສຳລັບເຂົາແລ້ວເປັນຄວາມຈິງ
ແຕ່ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາເປັນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.
ພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງສອນພວກເຮົາວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ. ຄົນໜຶ່ງຈະລຸກຂຶ້ນມາ
ແລະອີກຄົນໜຶ່ງກໍຈະລຸກຂຶ້ນມາພ້ອມກັບແສງສະຫວ່າງໃໝ່ ຊຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບຄວາມສະຫວ່າງທິພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານໄວ້ພາຍໃຕ້ການສຳແດງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ.

“ຍັງມີບາງຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານປະສົບການອັນໄດ້ຮັບໃນການສະຖາປະນາຄວາມຈິງນີ້.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄວ້ຊີວິດຂອງເຂົາດ້ວຍພຣະຄຸນ
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ກ່າວຊຳແລ້ວຊ້ຳອີກຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງຊີວິດຂອງເຂົາ
ເຖິງປະສົບການທີ່ເຂົາໄດ້ຜ່ານມາ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ອັກຄະສາວົກຍອນໄດ້ກະທຳຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງຊີວິດຂອງທ່ານ.
ແລະບັນດາຜູ້ຖືທຸກມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ລົ້ມລົງໃນຄວາມຕາຍ
ຈະຍັງຕ້ອງເວົ້າຜ່ານການພິມຊຳບັນດາຂໍ້ຂຽນຂອງເຂົາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳຊີ້ແນະວ່າ ດ້ວຍວິທີນີ້
ສຽງຂອງເຂົາຈະຖືກໄດ້ຍິນ. ເຂົາຈະຕ້ອງເປັນພະຍານຂອງຕົນ
ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ປະກອບຂຶ້ນເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້.”

“ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຮັບຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ທີ່ມີພ້ອມກັບຂ່າວສານທີ່ຂັດແຍ້ງກັບຈຸດສຳຄັນພິເສດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຂົາລວບລວມພຣະຄຳພີຈຳນວນຫຼາຍເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລະ
ກອງທັບຖິ້ມມັນໄວ້ເປັນຫຼັກຖານອ້ອມຂ້າງທີ່ສະດີທິພຣະເຈົ້າຢືນຢັນ.
ສິ່ງໃດທີ່ຖືກເຮັດຊຳແລ້ວຊ້ຳອີກຕະຫຼອດຫ້າສົບປີທີ່ຜ່ານມາ. ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຳພີເປັນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວນໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບ, ການນຳມັນໄປໃຊ້
ຖ້າການນຳໄປໃຊ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ເສົາຫຼັກອັນໜຶ່ງເຄື່ອນອອກຈາກຮາກຖານທິພຣະເຈົ້າໄດ້ຄ້ຳຊຸຍຕະຫຼອດຫ້າສົບ
ປີນີ້, ກໍເປັນຄວາມຜິດພາດຢ່າງໃຫຍ່. ຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ຊັ້ນນັ້ນ
ບໍ່ຮູ້ຈັກການສຳແດງອັນມະຫັດສະຈັນແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ທີ່ໄດ້ປະທານອຳນາດແລະພະລັງແກ່ຂ່າວສານໃນອະດີດທີ່ໄດ້ມາເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.” Selected
Messages, book 1, 161.